

EXISTUJE BŮH?

Jsou nějaké objektivní důkazy o existenci Boha? Jaké jsou následky ateizmu? Z čeho vznikl Bůh? Můžeme Boha osobně znát?

Bible začíná prohlášením: „Na počátku Bůh stvořil nebe a zemi“ (Gn 1,1). Boží existence se zde předpokládá jako samozřejmá. V Žalmu 14,1 slyšíme: „Bloud si v srdci říká: „Bůh tu není.“ Všichni kazí, zohavují, na co sáhnou, nikdo nic dobrého neudělá.“

Vidíme zde, že Bible dává do souvislosti pokažené smýšlení o Bohu – zvláště pak popírání samotné jeho existence – s porušenou morálkou. A je pravda, že pokud není žádný Bůh, žádný Stvořitel, který by určoval pravidla, pak jsme všichni v morálním vzduchoprázdnu. Když děti Izraele v době knihy Soudců zapoměly na svého Stvořitele, když je nikdo nevedl k věrnosti Bohu, „každý dělal, co uznal za správné“ (Sd 21,25) a panoval zmatek.

Vidíme, jak se totéž děje i dnes. Země, kde lidé svého času ctili Boha a uznávali, že „Bůh v Kristu usmířil svět se sebou“ (2 Kor 5,19), těšily se bezpečí a prosperitě. Tytéž země se dnes hroutí, protože lidé se k Bohu obracejí zády. „Spravedlnost zvyšuje národ, ale hřích je k pohanění národům“ (Př 14,34).

Když se tak národy obracejí k Bohu zády a žijí si, jako kdyby neexistoval, rozhojňuje se hřích – politická korupce, lži, pomluvy, veřejné projevy smilstva, násilné zločiny, interupce, krádeže, cizoložství, užívání drog, opilství, hráčství a chamtivost. Následují ekonomické těžkosti, protože se zvyšují daně a vlády si půjčují peníze na zaplacení větších a větších policejních složek, věznic a systémů sociálního zabezpečení, které mají být záplatou na tyto problémy. Slova v dopise Římanům 1,18-32 zní jako komentář k dnešní situaci:

Boží hněv se zjevuje z nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří svou nepravostí potlačují pravdu. Vždyť to, co lze o Bohu poznat, je jim přístupné, Bůh jim to přece odhalil. Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu. Poznali Boha, ale nevzdali mu čest jako Bohu ani mu nebyli vděční, nýbrž jejich myšlení je zavedlo do marnosti a jejich scestná mysl se ocitla ve tmě. Tvrdí, že jsou moudří, ale upadli v bláznovství: zaměnili slávu nepomíjitelného Boha za zobrazení podoby pomíjitelného člověka, ano i ptáků a čtvernožců a plazů. Proto je Bůh nechal na pospas nečistým vášním jejich srdcí, takže zneuctívají svá vlastní těla; vyměnili Boží pravdu za lež a klanějí se a slouží tvorstvu místo Stvořiteli - on budiž veleben na věky! Amen. Proto je Bůh vydal v moc hanebných vášní. Jejich ženy zaměnily přirozený styk za nepřirozený a stejně i muži zanechali přirozeného styku s ženami a vzplánuli žádostí jeden k druhému, muži s muži provádějí hanebnosti a tak sami na sobě dostávají zaslouženou odplatu za svou scestnost. Protože si nedovedli vážít pravého poznání Boha, dal je Bůh na pospas jejich zvrácené mysli, aby dělali, co se nesluší. Jsou plni nepravosti, podlosti, lakoty, špatnosti, jsou samá závist, vražda, svár, lest, zlomyslnost, jsou donašeči, pomlouváči, Bohu odporní, zpušní, nadutí, chlubití. Vymýšlejí zlé věci, neposlouchají rodiče, nemají rozum, nedovedou se s nikým snést, neznají lásku ani slitování. Vědí o spravedlivém rozhodnutí Božím, že ti, kteří tak jednají, jsou hodni smrti; a přece nejenže sami tak jednají, ale také jiným takové jednání schvalují.

Mnozí z těch, kdo zastávají nejvyšší místa ve vládě a vzdělávání v kdysi významných křesťanských národech, jsou podle Bible „blouď“. Tvrdí o sobě, že jsou moudří. Ale protože popírají samotnou existenci Boha nebo to, že by pro ně měl v současnosti nějaký význam, stali se „blázny“.

Toto zřeknutí se víry v Boha je posilováno všeobecně rozšířeným přijímáním evolučního smýšlení - že totiž všechno vzniklo samo přirozenými procesy, takže Bůh je nadbytečný. Lidé připouštějí, že je zde „plán“, ale autor plánu podle nich neexistuje. Naplánovaná věc se naplánovala sama! Smýšlení, v němž se takto vysvětlují průzračně jasné důkazy Boží existence

(Řím 1,19-20), přirozeně vede k ateizmu (přesvědčení, že neexistuje žádný Bůh) a sekulárnímu humanismu (člověk si může určit své směřování bez Boha). Takové smýšlení je dnes na univerzitách a ve vládních kruzích velmi rozšířené.

Ty nejhorší známé projevy zla vzešly od těch, kdo zaujali evoluční postoj k morálce - Lenin, Hitler, Stalin, Mao Ce-Tung a Pol Pot. Ateistický zastánce evoluce Sir Arthur Keith zaznamenal o Hitlerovi toto:

Německý Führer ... vědomě usiloval o to, aby Německo uvedlo evoluční teorii do praxe.¹

Milióny prošly strašným utrpením a přišly o život kvůli tomuto ateistickému smýšlení. Ateismus zabíjí, protože bez Boha zde nejsou žádná pravidla - všechno je dovoleno! Ateisté jsou v popředí snah o uzákonění interrupcí, euthanasie, užívání drog, prostituce, pornografie a promiskuity. Všechny tyto věci vedou k bídě, utrpení a smrti. Ateismus je filosofii smrti.

Ateisté samozřejmě rádi poukazují na krutosti napáchané takzvanými „křesťany“ - k nejoblíbenějším příkladům patří křížové výpravy a Severní Irsko. Pokud by původci takových strašlivých činů byli skutečně křesťané, znamenalo by to, že se nedrží důsledně vlastních morálních měřítek (např. „nezabiješ“ či „milujte své nepřátele“). Naproti tomu Stalin důsledný byl,

protože jako ateista (po přečtení Darwina) neměl žádný objektivní základ pro jakákoli morální měřítka. Keith (viz výše) přiznává, že i Hitler se důsledně držel své evoluční filozofie.

Křesťanské učení říká „Bůh je láska“, „milujte se navzájem“ a „milujte své nepřátele“. Taková láska se obětuje. Proto jsou křesťané v popředí péče o nemocné, o sirotky a staré lidi, poskytování potravy hladovým, vzdělávání chudých a

odporu proti zneužívání dětí jejich zaměstnáváním nebo zotročením.

Ateismus ve své evoluční logice tvrdí, že „láska“ není ničím jiným než zájmem jednotlivce o zvýšení možností našich genů přežít v našich potomcích nebo blízkých příbuzných. Kde je v „zápase o přežití silnějšího“ nějaký opodstatnění pro soucit? Hitlerovy tábory smrti vyrostly z jeho touhy po tom, aby „árijská rasa“ zvítězila v bitvě o „zachování nadřazených ras v zápase o život.“²

Ateismus však není jen destruktivní – jeho logika je pošramocená u samotného kořene, protože jak uvidíme, nějaký Stvořitel zde být musí.

Svrchovaný Stvořitel a zákonodárce dává pevné základy morálce a smyslu, zatímco evoluce nic takového nedává.

Biblické důkazy existence nejvyššího autora

Kromě toho, že bible deklaruje Boží existenci, je sama svědectvím o tom, že Bůh existuje, protože vznik této nejpozoruhodnější z knih je možno vysvětlit pouze božskou inspirací. O jejím božském původu hovoří tyto vlastnosti:³

Úžasná jednotnost Bible. Přestože ji sepsalo přes 40 autorů s více než 19 zcela odlišnými životními zkušenostmi v průběhu nějakých 1600 let, je

bible soustavným zjevením od počátku do konce. První a poslední kniha Bible – Genesis a Zjevení – do sebe dokonce tak dokonale zapadají – když se v první hovoří o „ztraceném ráji“ a v druhé o „znovu získaném ráji“ – že mocným způsobem vypovídají o svém božském původu (srovnejte např. Gen 1-3 a Zj 21-22).

Úžasné zachování Bible. Navzdory politickému a náboženskému pronásledování je Bible stále zde. Římský císař Dioklecián se po výnosu vydaném v roce 303 n. l. domníval, že zničil všechny nenáviděné Bible. Nad popelem spálené bible vztyčil sloup na oslavu svého vítězství. O pětadvacet let později nechal nový císař Konstantin zhotovit 50 Biblí na náklady vlády! V 18. století předpověděl známý francouzský nevěrec Voltaire, že za sto let nezůstane na zemi jediná Bible. Ironické je, že 50 let po jeho smrti používala Ženevská biblická společnost jeho starý tiskařský lis a jeho dům k výrobě Biblí ve velkém. Bible je dnes dostupná v daleko více jazycích než kterákoli jiná kniha.

Historická přesnost Bible. Slavný židovský archeolog Nelson Glueck mluví o „téměř neuvěřitelně přesné historické paměti Bible, konkrétně tam, kde je posílena archeologickými fakty.“⁴ William F. Albright, všeobecně uznávaný jako jeden z největších archeologů, prohlásil:

Přehnaná skepse ve vztahu k Bibli, kterou se vyznačovaly významné historické školy osmnáctého a devatenáctého století a která se v určitých fázích pravidelně znovu objevuje, byla postupně diskreditována. Jeden objev za druhým prokazují přesnost nesčetných detailů a vedou k rostoucímu uznání hodnoty Bible jako historického zdroje.⁵

Sir William Ramsay, považovaný za jednoho z vůbec největších archeologů, prošel vzděláním v německém historickém skepticismu poloviny 19. století, a proto nevěřil v historickou spolehlivost novozákonních spisů. Jeho archeologická zkoumání ho však přivedla k poznání, že skepticismus není na místě. Jeho postoj prošel hlubokou změnou. O Lukášovi – autorovi Lukášova evangelia a Skutků apoštolských – Ramsay říká: „Lukáš je prvotřídní historik ... měl by být zařazen mezi největší historiky.“⁶

V mnoha konkrétních bodech archeologie přesnost Bible potvrzuje.⁷ Skeptici přesnost Bible v řadě bodů zpochybňovali, většinou na základě neexistujících nezávislých důkazů (mylný názor založený na argumentu, že

neexistují důkazy opaku), avšak poté zjistili, že další archeologické objevy odhalily důkazy pro biblický popis událostí.⁸

Vědecká přesnost Bible. Několik příkladů: země je kulatá (Iz 40,22); země visí v prostoru bez jakékoli opory (Jób 26,7); hvězd je bezpočet⁹ (Gen 15,5); koloběh vody; mořské proudy;¹⁰ reprodukce živočichů podle druhů;¹¹ mnoho náhledů na zdraví a hygienu,¹² stravování,¹³ fyziologii (jako třeba význam krve, např. Lv 17,11); první a druhý termodynamický zákon (např. Iz 51,6) a mnoho dalších věcí.¹⁴

Prorocká přesnost Bible. Bible říká, že přesné předpovídání událostí je v Boží kompetenci. Bůh řekl:

Co se stalo na počátku, oznámil jsem předem, z mých úst to vyšlo, ohlásil jsem to; náhle jsem zasáhl a stalo se to. Přestože jsem věděl, jak jsi zatvrzelý, že tvá šíje je železná spona a tvé čelo z bronzu, oznamoval jsem ti všechno předem; dříve než co nastalo, jsem ti to ohlašoval, abys neříkal: »To udělala má modlářská stvůra, má tešaná a moje litá modla dala k tomu příkaz.« (Iz 48,3-5).

V jiných náboženských knihách by člověk marně hledal jedinou řádku přesného proroctví, ale Bible obsahuje mnoho konkrétních proroctví. McDowell uvádí pouze ve vztahu k Ježíši 61 proroctví. Mnohé z nich, jako třeba místo, čas a způsob svého narození, zradu, druh smrti, pohřeb atd., nemohl Ježíš sám nijak ovlivnit. McDowell také důkladně dokumentuje 12 podrobných a konkrétních proroctví ohledně Týru, Sidonu, Samaří, Gázy a Aškalónu, Moábu a Amónu, Petry a Edómu, Théb a Memfidu, Ninive, Babylona, Chorazin - Betsaidy - Kafarnaum, Jeruzaléma a Palestiny. Ukazuje, že tato proroctví nejsou „post-dikcí“ (tj. nebyla napsána až po události).

Pravděpodobnost, že by se všechny tyto věci uskutečnily náhodou, je prakticky nulová. Pouze svévolní ignoranti (2 Petr 3,5) by mohli popírat, že tato proroctví musela pocházet od Boha.

Zušlechťující vliv Bible. Poselství Bible pozvedlo krvelačné „barbary“ na britských ostrovech k civilizaci. Je základem anglického zvykového práva, americké Listiny práv a také ústav velkých demokracií jako je Spojené království, Spojené státy, Kanada, Austrálie a Nový Zéland.

Bible byla inspirací pro nejvznešenější literární díla - z mnoha uvedme např. Shakespeara, Milтона, Popea, Scotta, Coleridge a Kiplinga - a umělců jako Leonardo da Vinci, Michelangelo, Rafael a Rembrandt. Bible inspirova-

la vynikající hudbu Bacha, Händela, Haydna, Mendelssohna a Brahmsa. A odmítnutí biblického pohledu na svět Západem se odrazilo v úpadku krásy v umění.¹⁵

Poselství Bible proměňuje i dnes. Animistické kmeny na Filipínách jsou ještě dnes osvobozovány od strachu a bývalí kanibalové v Papui – Nové Guineji a na Fidži žijí nyní v míru díky evangeliu.

Naprostá poctivost Bible. Kdosi řekl: „Bible není knihou, jakou by člověk dokázal napsat, i kdyby chtěl, ani knihou, jakou by člověk chtěl napsat, i kdyby to dokázal.“ Bible nevzdává čest člověku, ale Bohu. Bibličtí lidé jsou hliněnými nádobami a jsou vylíčení i se všemi svými chybami. Na pozadí jejich hříšnosti a nevěrnosti jasně září Boží svatost a věrnost.

Evangelium proměnilo život přírodních národů.

Dokonce i u hrdinů víry (Žid 11) jsou zaznamenána jejich selhání, včetně Noeho (Gen 9,20-24), Mojžíše (Num 20,7-12), Davida (2 Sam 11), Elijáše (1Kr 19), a Petra (Mat 26,74). Na druhé straně jsou nepřátelé Božího lidu často chváleni – například Artaxerxes (Neh 2), Derjaveš Médský (Dan 6) a Julius (Sk 27,1-3). To přesvědčivě dosvědčuje, že Bible nebyla psána z lidské perspektivy.

Poselství Bible proměňuje životy. V San Franciscu kdysi vyzval nějaký muž Dr. Harryho Ironsidea k debatování na téma „Agnosticismus¹⁶ versus křesťanství“. Dr. Ironside souhlasil, ovšem s jednou podmínkou – že mu agnostik nejprve podá důkaz o tom, že agnosticismus je natolik přínosný, aby stál za obhajování. Dr. Ironside vyzval agnostika, aby mu předvedl aspoň jednoho muže, který býval „vyvrhelem“ (opilcem, zločincem apod.) a aspoň jednu ženu ze dna společnosti (např. prostitutku), kteří dosvědčí, že byli ze svého potupného postavení vysvobozeni agnostickou filosofií. Dr. Ironside přislíbil přivést do debaty stovku mužů a žen, kteří byli slavně vysvobozeni vírou v evangelium, jemuž se agnostik vysmíval. Skeptik poté svou výzvu k debatě s Dr. Ironsidem stáhl.

Poselství Bible sceluje životy zlomené hříchem, který nás odděluje od našeho Stvořitele. Oproti tomu agnosticismus a ateismus životy ničí, stejně jako všechny filosofie namířené proti Bohu.

Další důkazy pro biblického Boha - Stvořitele

Všeobecná tendence všech věcí k rozkladu ukazuje, že vesmír musel být na počátku „natažen“. Není odvěký. To je zcela v souladu s výrokem: „Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi“ (Gen 1,1).

Změny, pozorovatelné u živých organismů, nenavědčují tomu, že by živé organismy mohly samy vzniknout nějakým přirozeným, evolučním procesem. Evoluce z molekuly v člověka vyžaduje, aby nějakým způsobem vznikaly nové složité genetické programy nebo informace. Mutace a přirozený výběr však vedou naopak ke ztrátě informací.

Zkameněliny neprokazují očekávané přechody od jednoho základního druhu organismu k dalšímu. To je mocným důkazem proti přesvědčení, že živé organismy vznikly samy v průběhu dlouhých časových období.

Důkazy o tom, že vesmír je relativně „mladý“, jsou také v rozporu s přesvědčením, že všechno vzniklo samo během miliard let. Protože jde o události vysoce nepravděpodobné, dlouhé časové období zastávané materialisty je zdánlivě nevyhnutelné.

Tradice stovek původních obyvatel po celém světě – například příběhy o globální potopě - podporují biblický popis dějin, stejně tak jako lingvistické a biologické důkazy o blízkosti všech lidských „ras“.

Exploze vědomostí o složitých funkcích buněk a orgánů ukázala, že věci jako systém srážlivosti krve nemohly vzniknout pouhým sledem náhodných změn. Instrukce či informace, které určují složité uspořádání živých organismů, nejsou uloženy přímo v molekulách (jako je tomu u krystalů), ale přicházejí zvenčí. To vše vyžaduje inteligentního Stvořitele, který zdaleka přesahuje naši vlastní inteligenci.

Mýtus ateizmu a vědy

V dnešní době se mnozí domnívají, že věda stojí proti Bohu. Ateisté tento názor podporují tvrzením, že jejich smýšlení je „vědecké“. Tímto tvrzením pouze překrucují vědu, aby z ní vyloučili Boha. Ve skutečnosti však věda začala vzkvétat teprve poté, co v Evropě díky šířícímu se vlivu reformace zakořenil biblický pohled na stvoření. Prvotní předpoklady, které umožnily vědecký přístup ke zkoumání světa – např. že stvořený vesmír je skutečný, jednotný, pochopitelný a zkoumatelný – vycházely z Bible. Uznávají to dokonce i odborníci na dějiny, kteří se ke křesťanství nehlásí, např. Loren Eiseley.¹⁷ Téměř každé odvětví vědy bylo proto založeno, spoluzaloženo nebo

dramaticky posunuto vpřed vědci, kteří věřili biblickému záznamu o stvoření a potopě.¹⁸ I dnes je mnoho vědců, kteří Bibli věří.¹⁹

Je to věda?

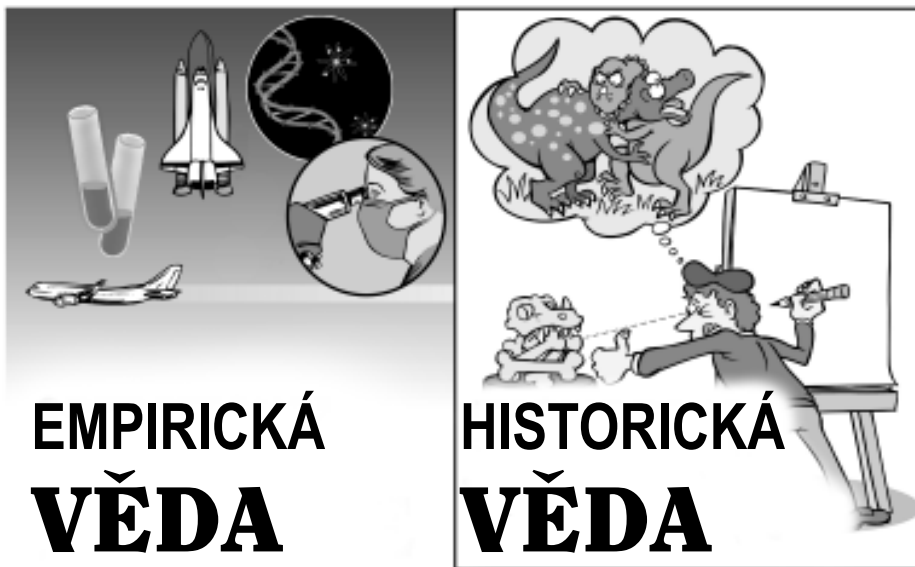
Věda nám dala mnoho podivuhodných věcí: člověka na Měsíci, levné potraviny, moderní medicínu, elektrinu, počítače atd. Ke všem těmto úspěchům bylo třeba provádět pokusy v reálném čase, vyvozovat závěry z jejich výsledků a provádět další pokusy, aby se tyto myšlenky ověřily. Vývody či závěry zde úzce souvisí s danými pokusy a často zde zbývá málo prostoru pro spekulaci. Tomuto druhu vědy se říká věda empirická a je to věda, která nám přinesla mnoho hodnotných pokroků prospěšných lidstvu.

Je tu však ještě jiná věda, která se zabývá minulostí a říká se jí věda historická nebo věda o původu. Když jde o zjišťování minulých událostí, má věda svá omezení, protože nelze provádět přímé pokusy na událostech minulosti a historie se nemůže opakovat. Ve vědě o původu se závěry o minulosti tvoří na základě pozorování prováděných v současnosti. Pokusy, které lze provádět v současnosti a které se vztahují k minulosti, jsou často dosti omezené, takže závěry vyžadují značnou dávku dohadů. Čím vzdálenější minulost, tím delší je řetězec použitých závěrů, tím víc je dohadů a tím víc zůstává prostoru pro to, aby dané závěry ovlivnily i nevědecké faktory – jako třeba náboženská víra (či nevíra) vědce. Takže to, co je předkládáno jako „věda“ v souvislosti s minulostí, je možná jen o málo více než vědcův osobní pohled na svět. Rozpory mezi „vědou“ a „náboženstvím“ vznikají právě v této vědě historické – nikoli ve vědě empirické. Mnozí jsou naneštěstí mateni respektem, jaký si svými úspěchy získala empirická věda, takže si myslí, že tvrzení vědy založená na domněnkách o původu mají stejnou váhu.

V historické vědě nevedou ke sporům ani tolik přítomné doklady, jako závěry vyvozené o minulosti. Vědci, kteří věří záznamům Bible, která se prohlašuje za Boží Slovo,²⁰ docházejí k jiným závěrům než ti, kteří Bibli ignorují. Svévolné popírání Božího Slova (2 Petr 3,3-7) je u kořenů mnohých neshod nad „historickou vědou.“

Kdo stvořil Boha?

Skeptici se křesťanů ptají: „Jestliže Bůh stvořil vesmír, kdo stvořil Boha?“²¹ Bůh je však definován jako nestvořený tvůrce vesmíru, takže otázka „Kdo stvořil Boha?“ je stejně nelogická jako otázka „S kým je ženatý starý mládenec?“

Náročnější tazatel by se možná zeptal: Jestliže vesmír musí mít příčinu, proč tedy nemusí mít svou příčinu Bůh? A jestliže Bůh nemusí mít příčinu, proč by měl vesmír potřebovat příčinu? Logika následujících výroků je nesporná:

- Vše, *co má počátek*, má příčinu²²
- Vesmír má počátek
- Proto má vesmír příčinu

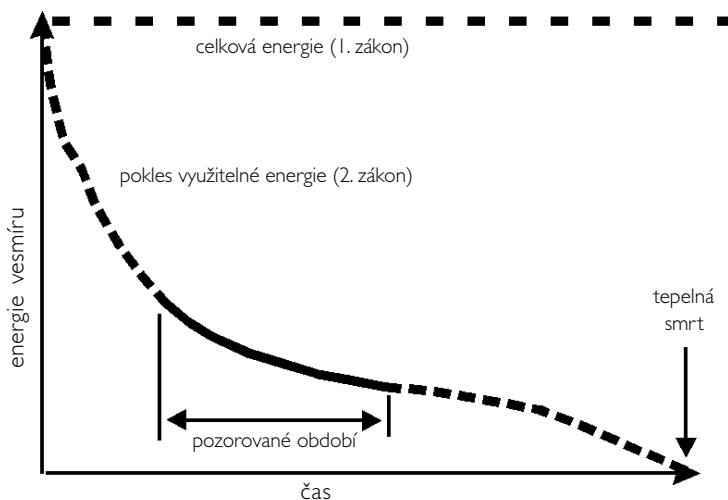
Je důležité zdůraznit slova „*co má počátek*.“ Vesmír musí mít příčinu, protože měl někde počátek, jak si ukážeme níže. Bůh narozdíl od vesmíru neměl žádný počátek, takže příčinu mít nemusí. Einsteinova všeobecná relativita, podpořená mnoha pokusy, navíc prokazuje souvislost času s hmotou a prostorem. Samotný čas proto vznikl současně s hmotou a prostorem na počátku vesmíru. Protože Bůh je podle definice tvůrcem celého vesmíru, je také tvůrcem času. Není proto omezen dimenzí času, který stvořil, takže nemá žádný počátek v čase. Proto nemá – a nemusí mít – příčinu.

Naproti tomu existují pádné důkazy o tom, že vesmír svůj počátek měl. To lze vidět například na termodynamických zákonech, nejzákladnějších zákonech fyziky:

1. zákon: Souhrn hmoty a energie ve vesmíru je *konstantní*.
2. zákon: Energie *využitelná pro konání práce* se vyčerpává, čili *entropie*²³ roste k maximu.

Je-li tedy celkové množství hmoty a energie limitováno a množství použitelné energie se zmenšuje, nemůže vesmír existovat od věků, jinak by byl už vyčerpal všechnu použitelnou energii a dosáhl stavu, kterému se říká „tepelná smrt“. Všechny radioaktivní atomy by se kupříkladu rozpadly, teplota v každé části vesmíru by byla stejná a veškerý pohyb by ustal. Nejlepším řešením proto je, že vesmír musel být stvořen se spoustou použitelné energie a nyní se postupně vyčerpává.²⁴

Co však když tazatel uzná, že vesmír měl svůj počátek, ale neuzná, že by musel mít příčinu? Je přece samozřejmé, že věci, které mají počátek, mají také příčinu – to nikdo ve svém srdci vážně nepopírá. Kdyby byl popřen zákon příčiny a důsledku, veškerá věda, historie a uplatňování zákona by se zhroutily.²⁵ Vesmír se také nemohl sám zapříčinit – nic totiž nemůže stvořit samo sebe, protože by to muselo existovat dříve než to vzniklo, což je logicky absurdní.

Množství využitelné energie ve vesmíru stále klesá, což je jasným důkazem, že měla počátek.

Shrnutí

- Je prokazatelné, že vesmír (včetně času jako takového) měl nějaký počátek.
- Je nesmyslné věřit, že by něco mohlo začít existovat bez příčiny.
- Vesmír proto musí mít příčinu, jak učí Genesis 1,1 a Římanům 1,20.
- Bůh jako tvůrce času je sám mimo čas. Neměl tedy žádný počátek v čase, existoval vždycky, a proto nemusí mít příčinu.²⁶

Ať se díváme z jakéhokoli hlediska – z hlediska biblických důkazů, nebo neuvěřitelně složitých, uspořádaných informací v živých organismech, nebo z hlediska původu vesmíru – víra ve všemocného, vševědoucího Boha Stvořitele, jak ho zjevuje Bible, nejenže dává smysl, ale je také jediným reálným vysvětlením.

Křesťan zná Boha!

Pro skutečného křesťana není o Boží existenci pochyb. Bible říká:

Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží. Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti. (Ř 8,14-16).

Bible zde říká, že křesťané mají s Bohem osobní vztah. To je svědectvím těch, kdo si uvědomili svou hříšnost v očích nejvyššího Boha i hrozná následky svého hříchu, činili ze svých hříchů pokání a přijali Boží odpuštění, umožněné skrze Ježíšovu smrt a vzkříšení. Všichni takoví opravdoví křesťané obdrželi Božího Ducha, takže mají jistotu, že jsou „Božími dětmi“. Ti také vědí, že mají věčný život. (1 Jan 5,13).

Mimobiblické důkazy o Bohu – Stvořiteli

1. Přírodní zákony

Pro všechny soustavy hmoty a energie platí všeobecná tendence vyčerpávání.²⁷ Dostupná energie je rozptýlena a organizovanost se ztrácí. Bez naprogramovaného mechanismu nebo inteligentního zásahu směřují i otevřené soustavy²⁸ od řádu k *chaosu*, od informace ke stavu bez informace a k nižší dostupnosti energie. To je důvod, proč teplo přechází pouze z teplejšího tělesa na chladnější a proč sluneční energie nezpůsobí růst suchého

klacku (narozdíl od zelené rostliny, která obsahuje specifický, předprogramovaný mechanismus, který energii usměřuje k vytváření specifické struktury.

Aplikujeme-li to na vznik prvního života, vylučuje to jakoukoli možnost vzniku specifické struktury bez toho, že by na hmotu působila *vnější informace*. Aplikováno na celý vesmír, o němž je známo, že směřuje k „teplné smrti“ (tj. od kosmu k chaosu), pak to znamená zásadní rozpor s tvrzením „od chaosu ke kosmu samo od sebe“, které je jádrem evoluční filozofie.²⁹

Vesmír proto musel být na počátku „natažen“ a nemohl existovat od věčnosti. K tomu je nutný nějaký činitel mimo vesmír, který by ho natáhl – stejně jako se nemohou samy natáhnout hodiny!

2. Živé organismy

Sledované změny u živých organismů míří opačným směrem, než je evoluce od prvoka k člověku (makro-evoluce).

Selekce genetických informací přítomných v dané populaci (např. komáři odolní vůči DDT) vede u této populace ke *ztrátě* genetických informací. Komár odolný vůči DDT je přizpůsoben prostředí, v němž se DDT vyskytuje, ale populace tím ztratila geny obsažené u komárů, kteří vůči DDT odolní nebyli, protože tito komáři vymřeli, a proto nepředali dále své geny. Přírodní výběr a přizpůsobování tudíž vede ke *ztrátě* genetických informací.

Z teorie informací a velkého množství pokusů a pozorování víme, že mutace (kopírování chyb) nemají schopnost způsobit *nárůst* informací a funkční složitosti.³⁰ Namísto toho – v souladu s dokázanými vědeckými principy účinku náhodné změny na tok informací – působí při přenosu genetické informace „šumy“ a tím informaci ničí.³¹ Není proto překvapením, že tisíce lidských chorob se pojí s mutacemi.

Úbytek genetických informací (způsobený mutacemi, selekcí/adaptací/rozduřováním a vymíráním) je v souladu s pojetím původní stvořené genové banky - s počátečním vysokým stupněm rozmanitosti, která se od té doby zmenšuje.

Protože sledované „mikro“ změny – jako resistance bakterií vůči antibiotikům nebo resistance hmyzu vůči insekticidům – směřují z hlediska informací dolů, nebo v nejlepším případě horizontálním směrem, nemohou se nahromadit tak, aby způsobily změny, jaké vyžaduje „makro“ evoluce (tj. směrem ke složitějším organismům), a to bez ohledu na časové rozmezí.³²

Tyto malé změny se v hodinách biologie mylně používají jako „důkazy

evoluce“, a přesto nemohou být extrapolovány tak, aby vysvětlovaly evoluci od améby k člověku. Bylo by to totéž, jako tvrdit, že pokud neziskový podnik bude prokazovat každý rok jen malé ztráty, pak po dostatečném počtu let nakonec vykáže zisk. Sledované změny však dobře zapadají do modelu „stvoření/pád“.

3. Zkameněliny

Ačkoli Darwin očekával, že dojde k nálezům miliónů zkamenělin přechodných stádií, nenašly se žádné, až na malou diskutabilní hrstku. Na písemný dotaz, proč jeho kniha o evoluci neobsahovala ilustrace přechodných stádií, odpověděl evolucionista Dr. Colin Patterson z Britského muzea přírodní historie takto:

Naprostou souhlasím s vaší poznámkou o nedostatku přímých ilustrací evolučních mezičlánků v mé knize. Kdybych o nějakých věděl, ať již žijících nebo ze zkamenělin, určitě bych je do knihy zařadil. Navrhujete, že by měl být využit nějaký umělec, který by takové mezičlánky vyobrazil, ale odkud by měl čerpat informace? Já sám bych mu je nemohl poctivě poskytnout, a kdybych to měl ponechat na jeho umělecké představivosti, nebylo by to vůči čtenáři zavádějící?

Text knihy jsem napsal před čtyřmi lety. Kdybych ji měl psát teď, myslím, že by to byla dost odlišná kniha. Gradualismus je pojetí, kterému věřím, a to nejen pro autoritu Darwina, ale také proto, že mne k tomu vede mé vlastní chápání genetiky. Přesto je těžké odporovat Gouldovi a lidem z Amerického muzea, když tvrdí, že nejsou žádné zkameněliny mezičlánků. Já sám se jako paleontolog také zabírám filosofickými otázkami určování výchozích forem u fosilních záznamů. Píšete, že bych měl alespoň „ukázat fotografii zkameněliny, z níž všechny typy organismů pochází.“ Řeknu to na rovinu – neexistuje ani jedna zkamenělina, za kterou by se člověk mohl bezvýhradně postavit.³³

Dokonce ani *Archaeopteryx*, často uváděný mezičlánek mezi plazem a ptákem, neproказuje žádné známky toho klíčového přechodu mezi šupinou a opeřením nebo nohou a křídlem. Ačkoli je samozřejmě možné nadále udržovat víru v evoluci na základě přesvědčení o nepozorovatelných mechanis-

mech,³⁴ důkazy takto *soustavného* nedostatku předvídaných evolučních „pojítek“ v globálním měřítku hovoří mocně ve prospěch biblického stvoření, bez ohledu na jakékoli argumenty o tom, jak a kdy se mohly utvářet zkameněliny.

4. Otázka stáří

Důkazy pro „mladou“ zemi/vesmír jsou samy o sobě důkazem pro biblické stvoření, protože naturalistická evoluce, pokud by vůbec byla možná, by vyžadovala věky. O tom, že vesmír je relativně mladý,³⁵ existují mnohé důkazy, jako například slábnutí zemského magnetického pole, včetně rychlých paleomagnetických zvrátů,³⁶ křehké organické molekuly ve zkamenělinách, údajně mnoho miliónů let starých,³⁷ nedostatečné množství hélia v atmosféře,³⁸ nedostatečné množství soli v moři,³⁹ uhlík C¹⁴ v údajně milióny let starém uhlí a ropě (viz 4. kapitola), zkameněliny kmenů prostupujících vrstvami, jež údajně představují mnoho miliónů let, vzájemné proložení nesousledných geologických vrstev,⁴⁰ malý počet pozůstatků supernov,⁴¹ magnetická pole u „chladných“ planet a mnoho dalších (viz 4. kapitola).

Uplynulý čas, přesahující do minulosti dále než náš vlastní život, není možné přímo změřit, takže veškeré argumenty pro dlouhý nebo krátký věk jsou nutně nepřímé a závislé na přijetí předpokladů, na nichž se nevyhnutelně zakládají.

Argumenty o mladém zemi vysvětlují skutečnost, že na mnoha zkamenělinách se vyskytují zachovalé měkké části. Pro existenci takovýchto zkamenělin je nutné rychlé uložení a rychlé ztvrdnutí okolního nánosů. Pozorování například vícenásobných geologických vrstev a kaňonů, jež vznikly v nedávné době za katastrofických podmínek, naznačuje, že zakořeněný názor o pomalém a postupném vývoji v dlouhém čase se může značně mýlit.⁴²

5. Kulturně-antropologické důkazy

Stovky pověstí původních národů celého světa o globální potopě, z nichž každá má společné rysy s biblickým popisem události, poskytují důkazy o pravdivosti tohoto popisu. Rozšířené, i když ne tolik, jsou i zprávy o době,

Umělecká představa archaeopteryxe.

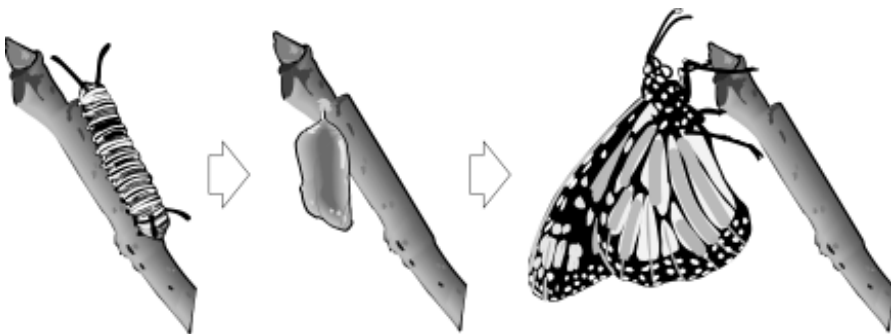
kdy nastalo rozptýlení jazyků. Lingvistické a biologické důkazy nedávno odhalily genetickou blízkost všech lidských „ras“ (viz 18. kapitola), což odpovídá nedávnému vzniku z malého populačního zdroje. To popírá dříve rozšířené přesvědčení, že se charakteristické rysy lidských ras vyvinuly během dlouhých období izolace. Molekulární studie nasvědčují, že v relativně nedávné době poskytla jediná žena mitochondrickou DNA, z níž vznikly sekvence u všech dnes žijících lidí.⁴³ Takový důkaz se sice dá do evolučního modelu nacpat, přímo z něj však nevyplývá. Zato je v naprostém souladu s biblickým stvořením.

6. Plánovitost a složitost

Jsou známy neuvěřitelně složité koordinované biologické systémy, u nichž by jakkoli méně koordinované, méně funkční, jednodušší uspořádání bylo pouze přítěží.⁴⁴ Jako příklad uvedme mechanismus srážení krve, bičík bakterií (užívaný jako pohon), techniku fotosyntézy a přeměnu housenek v motýly během zakuklení. U živých organismů je takových příkladů víc než dost.

„Nejviditelnějším“ důkazem inteligentního stvoření pak může být ohromná složitost lidského mozku, jeho tvořivost a síla abstraktního uvažování a jeho kapacita, daleko vyšší, než by vyžadovalo pouhé přežití.

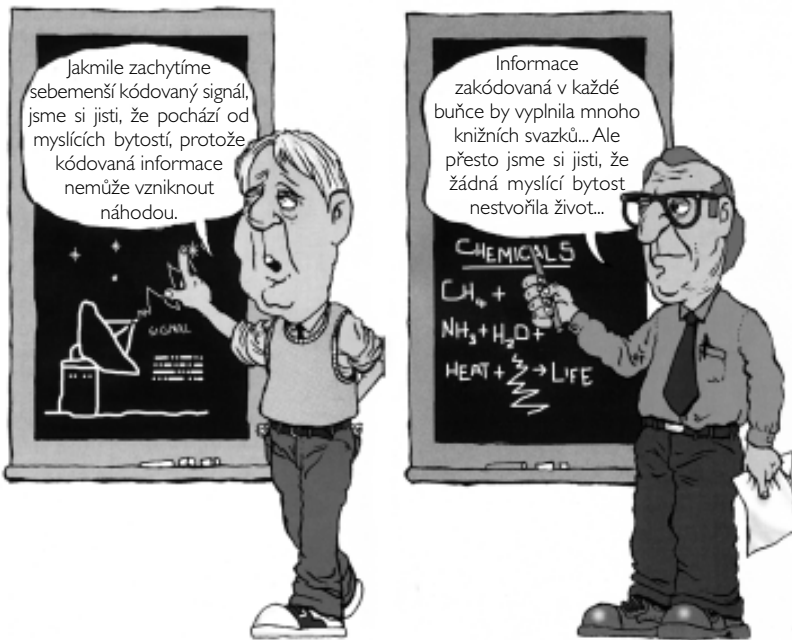
Na molekulární úrovni – uspořádání charakteristické pro živé organismy je diametrálně jiné než třeba uspořádání krystalu. Funkce konkrétního proteinu například závisí na pořadí, v jakém jsou uspořádány jeho složky. Kódovaná informace potřebná k vygenerování těchto sekvencí *není* vlastní chemickým vlastnostem těchto složek (jako je tomu u struktury krystalu), je vložena zvenčí.

Velmi komplexní přeměna z housenky přes kuku v motýla popírá evoluční přeměnu po (malých) krocích jako vysvětlení jeho existence.

Při reprodukci vzniká předem naprogramovaný vzorec tím, že se informace potřebná pro vznik živého organismu otiskuje do fyzických látek, a to ze systémů stejné (nebo větší) složitosti (v mateřském organismu/organismech), které vznikly obdobně. Není znám žádný spontánní fyzikálně-chemický proces, který by bez předprogramovaného mechanismu vytvářel takoveto sekvence nesoucí informace – to vyžaduje účast vnější inteligence.

Nejlogičtější závěrem z těchto pozorování je, že to byla vnější inteligence, jež stála za ohromnou počáteční zásobou biologických informací ve formě stvořených populací plně funkčních organismů.⁴⁵ Taková inteligence daleko přesahuje inteligenci lidskou – opět v souladu s pojetím Boha, jak ho předkládá Bible.

Poznámky

- 1 A. Keith: *Evolution and Ethics* (New York: Putman, 1947), str. 230.
- 2 Podtitul Darwinova díla *O původu druhů*.
- 3 Základní koncepce tohoto oddílu převzata z H. L. Willmington: *Willmington's Guide to the Bible* (Wheaton, IL: Tyndale House Publishers, 1981), str. 810–824.
N. L. Geisler, W. E. Nix: *A General Introduction to the Bible* (Chicago, IL: Moody Press, 1986).

- J. McDowell: *Evidence that Demands a Verdict*, Vol. 1 (San Bernardino, CA: Campus Crusade for Christ, 1972).
- 4 McDowell: *Evidence that Demands a Verdict*.
- 5 Tamtéž.
- 6 W. Ramsay: *Bearing of Recent Discoveries on the Trustworthiness of the New Testament* (Grand Rapids, MI: Baker Books, 1953), str. 222.
- 7 Zevrubné informace k tématu „Bible a archeologie,“ na <<http://www.christiananswers.net>>
- 8 McDowell: *Evidence that Demands a Verdict*.
- 9 Lidé se dříve domnívali, že hvězdy lze sečíst - napočítali kolem 1.200 viditelných hvězd. Ptolemaios (r. 150) prohlásil, že hvězd je přesně 1.056. Viz W. Gitt, „Counting the Stars,“ *Creation*, 1997, 19(2):10-13.
- 10 J. Sarfati: „The Wonders of Water,“ *Creation*, 1997, 20(1):44-46.
- 11 D. Batten: „Dogs Breeding Dogs? That’s Not Evolution,“ *Creation*, 1996, 18(2):20-23.
- 12 D. A. Wise: „Modern Medicine? It’s Not so Modern!“ *Creation*, 1995, 17(1):46-49.
- 13 P. Emerson: „Eating Out in Eden,“ *Creation*, 1996, 18(2):10-13.
- 14 H. M. Morris: *The Biblical Basis of Modern Science* (Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1984).
- 15 F. Schaeffer: *Escape from Reason* (London: Inter-Varsity Press, 1968).
- 16 Agnosticismus je jinou podobou bezvěrectví; tvrdí, že existenci Boha nelze poznat, a tím popírá pravdivost Božího slova. Prakticky se téměř neliší od ateizmu.
- 17 L. Eiseley: *Darwin’s Century: Evolution and the Man who Discovered it* (New York: Doubleday, 1969), str. 62.
- 18 H. M. Morris: *Men of Science, Men of God* (Green Forest, AR: Master Books, 1982).
A. Lamont, *21 Great Scientists Who Believed the Bible*, (Brisbane, Australia: Answers in Genesis, 1995).
- 19 J. Ashton, *In Six Days: Why 50 Scientists Choose to Believe in Creation* (Sydney, Australia: New Holland Publishers, 1999).
- 20 Žalm 78,5; 2 Tim 3,14-17; 2 Petr 1,19-21. Bůh, který inspiroval Bibli, existoval odkáživa, je dokonalý a nikdy nelže (Titus 1:2). O důležitosti Božího slova viz též Žalm 119.
- 21 Tento oddíl vychází z J. Sarfatiho „If God Created the Universe, Then Who Created God?“ *CEN Technical Journal*, 1998, 12(1):20-22.
- 22 Slovo „příčina“ má ve filosofii několik různých významů. Zde odkazuje k *účinné příčině*, hlavnímu činiteli, který způsobil vznik něčeho.
- 23 Entropie je mírou neuspořádanosti, nebo úbytku využitelné energie.
- 24 Myšlenku „pulzujícího vesmíru,“ šířili ateisté jako Carl Sagan a Isaac Asimov, aby se vyhnuli nutnosti počátku, který by je dovedl ke Stvořiteli. Zákony termodynamiky však něco takového vylučují - každý z takového domnělého cyklu by vyčerpával více a více použitelné energie. To by znamenalo, že cyklus by se neustále prodlužoval, zpět do minulosti by tedy byl stále kratší. Takové cyklické opakování by tedy mohlo mít nekonečnou budoucnost, ale nikoli minulost. Kromě toho je ve vesmíru příliš málo hmoty na to, aby její gravitace zastavila rozpínání, a neznáme ani žádný mechanismus, který by umožnil nový „velký třesk,“ po „velkém krachu,“
- 25 Někteří fyzikové nás ujišťují, že kvantová mechanika tento princip příčiny a následku narušuje a dokáže vytvořit něco z ničeho, ale nemají pravdu. Teorie, že vesmír vznikl kvantovou fluktuací, předpokládá, že je tu *něco*, co může fluktuovat. Jejich „kvantové vakuum“ obsahuje značný potenciál hmoty a antihmoty, není tedy „ničím,“.. Pokud dále neexistuje příčina, nemáme vysvětlení, proč vznikl *tento konkrétní vesmír v této konkrétní době*, a proč se tu

místo něho neobjevila dejme tomu kočka nebo banán. Tento vesmír nemůže mít žádné vlastnosti, které by vysvětlovaly jeho přednostní vznik, protože dokud nevnikli, nemohl mít vůbec žádné vlastnosti.

- 26 Viz William L. Craig: *Apologetics: An Introduction* (Chicago, IL: Moody Press, 1984), a *The Existence of God and the Beginning of the Universe*, <<http://www.leaderu.com/truth/>>. N. L. Geisler: *Christian Apologetics* (Grand Rapids, MI: Baker Books, 1976). Pozor ovšem na nešťastnou (a zbytečnou) náklonnost k nebiblické teorii „velkého třesku..“
- 27 To je důsledkem druhého termodynamického zákona – viz str. 12–13.
- 28 Takové, které jsou schopné výměny energie a látek se svým okolím.
- 29 C. B. Thaxton, W. L. Bradley, R. L. Olsen: *The Mystery of Life's Origin* (Dallas, TX: Lewis and Stanley, 1984). Tito odborníci na termodynamiku poukazují na praktickou nemožnost přírodního vzniku života z hlediska termodynamiky.
- 30 A. E. Wilder-Smith: *The Natural Sciences Know Nothing of Evolution* (Green Forest, AR: Master Books, 1981).
- 30 L. Spetner: *Not by Chance! Shattering the Modern Theory of Evolution* (Brooklyn, NY: The Judaica Press, Inc., 1997).
- 31 Podobně jako se při kopírování zvukové kazety dostává na kopii šum. Kopie nikdy nemůže být lepší než originál.
- 32 L. P. Lester, R. G. Bohlin: *The Natural Limits of Biological Change* (Dallas, TX: Probe Books, 1989).
- 33 Dopis (ze dne 10. dubna 1979) dr. Colina Pattersona, tehdejšího vedoucího palaeontologa Britského musea dějin přírody v Londýně, Lutheru D. Sunderlandovi, citován v L. D. Sunderland: *Darwin's Enigma*, (Green Forest, AR: Master Books, 1984), str. 89. Patterson se později pokoušel bagatelizovat význam svého naprosto jasného prohlášení.
- 34 Jako „přerušovaná rovnováha“ nebo jiné dodatečné předpoklady.
- 35 J. D. Morris: *The Young Earth* (Green Forest, AR: Master Books, 1994).
- 36 J. Sarfati: „The Earth's Magnetic Field: Evidence That the Earth is Young,“ *Creation*, 1998, 20(2):15–17.
- 37 Např. C. Wieland: „Sensational Dinosaur Blood Report,“ *Creation*, 1997, 19(4):42–43.
- 38 J. Sarfati: „Blowing Old-earth Beliefs Away,“ *Creation*, 1998, 20(3):19–21.
- 39 J. Sarfati: „Salty Seas,“ *Creation*, 1998, 21(1):16–17.
- 40 Občas „chybějí“ mezilehlé vrstvy, které by tam podle standardního geologického profilu a geologické časové stupnice měly být, což by znamenalo, že chybějící vrstvy nepředstavují ony předpokládané miliony let. Viz A. Snelling, „The Case of the Missing Geologic Time,“ *Creation*, 1992, 14(3):31–35.
- 41 J. Sarfati: „Exploding Stars Point to a Young Universe,“ *Creation*, 1997, 19(3):46–48.
- 42 *Mount St. Helens: Explosive Evidence for Catastrophe in Earth's History*, videozáznam dr. Steve Austina, Creation Videos.
Viz kapitulu 4, „A co uhlíkové datování?“
- 43 C. Wieland: „A Shrinking Date for 'Eve,'“ *CEN Technical Journal*, 1998, 12(1):1–3.
- 44 M. J. Behe: *Darwin's Black Box* (New York: The Free Press, 1996).
- 45 W. Gitt: *In the Beginning Was Information* (Bielefeld, Německo: Christliche Literatur-Verbreitung, 1997), německé vydání vyšlo 1994.